

23. Більшість школярів (36%) надають перевагу книжковим магазинам, 32% – бібліотеці, 16% – свій варіант, 15% – у друзів/знайомих, 1% учнів не беруть книг взагалі.

Отже, підсумовуючи результати нашого соціологічного дослідження, ми дізналися, що 82% респондентів-школярів Полтавської спеціалізованої школи I-III ступенів №3 люблять читати книжки поза межами шкільної програми. Це дуже добрий результат, адже читаюче підростаюче покоління – це, в майбутньому, розумна нація.

Нами було встановлено, що діти надають перевагу такому жанру, як фантастика і більше читають твори зарубіжних авторів.

Ми дізналися, що здебільшого любов до читання школярам прививають батьки, які також люблять читати і читали книги своїм дітям ще з малечку.

У 79% респондентів вдома є бібліотека. А також 47% школярів обговорюють вдома прочитані твори, що є дуже гарним показником.

Джерела та література

1. <http://r3mb00.blogspot.com/p/blog-page.html>
2. <http://kakotvet.com/diti/rozvitok-ditini/21831-jaki-knigi-ljubljat-chitati-pidlitki.html>
3. http://www.centmed.com/news/detail.php?ID=9626#.V_qTWfmLSM8
4. <http://ru.calameo.com/books/00137210796b2a06bf2e2>

Дарина Савченко
Наук. керівник – Забрда О. О.
м. Миргород

ВЗАЄМОВПЛИВ КНИЖКОВОЇ ТА ЕЛЕКТРОННОЇ КОМУНІКАЦІЙ

Фахівці констатують, що домінуюче місце книжкова комунікація посідає понині, адже головні культурні цінності й норми в суспільстві ще транслюються за допомогою друкованого слова, але поширення електронної комунікації простежується в усіх сферах суспільного життя і її перемога є лише справою часу [1, с. 277]. Нині форми усної, книжкової та електронної комунікації співіснують, а тому здійснюють взаємовплив одна на одну.

Гігантські обсяги накопиченої інформації, її зростання, різноманітний за багатьма ознаками характер збереження і розповсюдження, відсутність уніфікованого доступу до них створюють істотні проблеми у використанні ДР. Усвідомлення вказаних проблем призвело до необхідності шукати нові підходи створення «сховищ» інфоресурсів. У загальному такі підходи почали трактувати як створення цифрових чи електронних бібліотек.

Першими типами видань, що почали успішно опановувати електронний простір, стали довідкові, оскільки саме вони потребують розгалуженого довідково-пошукового апарату.

Проблема швидкого старіння інформації завжди стосувалася й традиційних підручників, тому наступним типом видань, які розпочали активно опановувати нове електронне середовище, стала саме навчальна література.

Ще одним прикладом удалого поєднання книжкової й електронної комунікацій є поцифрування світового документного надбання, що нині здійснюється в межах програми ЮНЕСКО «Пам'ять світу» [3].

Перелічені різновиди електронних видань – приклади найоптимальнішого поєднання книжкової й електронної комунікацій. У них, зазвичай, наявні вихідні дані; вони пройшли хоча б мінімальну редакційно-видавничу обробку; інформацію, що міститься в них, завжди надає автор або авторський колектив, котрі відповідають за її достовірність і якість.

Вплив електронної комунікації на книжкову виявився і в тому, що нині в науковому співтоваристві нормою є співіснування посилань як на джерела книжкової комунікації, так і електронної.

Електронна копія друкованої книги є повним аналогом друкованого видання, але, з огляду на те, що в мережевий простір вона потрапляє, зазвичай несанкціоновано, копія може мати численні помилки. Окрім того, користувач не має гарантії, що текст подано в повному обсязі. Також повністю втрачається художній дизайн видання. Традиційна книга має більше шансів зберегти інформацію для прийдешніх поколінь.

Можливість миттєвого доступу до видання незалежно від часу і місця перебування, робота з великим обсягом інформації у компактному вигляді та наявність якісного забезпечення доступу до інформації є основними перевагами електронної бібліотеки.

Електронне середовище створює сприятливі умови для підготовки майбутніх друкованих видань, завдяки зручним програмам та техніки. Користувач може легко перетворити як з електронного виду в друкований так і з друкованого в електронний. Це підтверджує повний взаємовплив книжкової та електронної комунікації.

Джерела та література

1. Соколов А. В. Общая теория социальной коммуникации : учеб. пособ. / А. В. Соколов. — СПб. : Изд-во Михайлова В. А., 2002. — 461 с.
2. Електронна книга [Електронний ресурс] : стаття. – Електрон. дані. – К., 2015. Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Електронна_книга (дата звернення 22.10.2015). – Назва з екрана.

3. Программа ЮНЕСКО «Память мира» : деятельность библиотек, архивов, музеев по сохранению документального наследия. — Минск, 2007. — 176 с.